Zadání úlohy do projektu z předmětu IPP 2011/2012 Zbyněk Křivka a Dušan Kolář

E-mail: {krivka, kolar}@fit.vutbr.cz, {54 114 1313, 54 114 1238}

XTD: XML2DDL

Zodpovědný cvičící: Martin Čermák (icermak@fit.vutbr.cz)

1 Detailní zadání úlohy

Skript na základě XML souboru s daty vytvoří sadu SQL příkazů generujících příslušnou strukturu tabulek v SQL databázi, ve které by se data obsažená ve vstupním souboru mohla nacházet.

Vstupním souborem může být libovolný XML soubor bez speciálních znaků¹ v názvech elementů a atributů. Skript provede analýzu vstupního souboru a následně pro každý netextový element (mimo kořenového) vytvoří SQL příkaz generující tabulku pojmenovanou právě podle elementu. Výsledná tabulka bude obsahovat sloupce reprezentující jednotlivé atributy, textové elementy a odkazy na tabulky (implementovaných formou cizích klíčů) reprezentované dalšími podelementy. V případě shody jmen elementů bude vytvářena jediná tabulka obsahující sloupce pro sjednocení atributů a podelementů všech těchto elementů. Například pro elementy
book title="Automata and Languages"/> a
book author="Karel Čapek" title="Robot"/> bude výsledkem jedna tabulka book obsahující sloupce author a title. Mimo sloupce, vzniklé z atributů, netextových i textových podelementů (název sloupců vzniklých z textových elementů bude value), bude každá tabulka obsahovat sloupec daný jménem tabulky s předponou "PRK_" a příponou "_ID" reprezentující tzv. primární klíč.

Tvar výstupního souboru bude case—insensitive² a je dán následujícím předpisem (neterminály jsou v úhlových závorkách, <0FILE> je startující neterminál, tokeny jsou odděleny bílým znakem, zbývající řetězce jsou terminální s tím, že terminály psané velkými písmeny reprezentují klíčová slova, kdežto terminály psané malými písmeny jsou literály definované níže):

```
<OFILE> --> <HEADER> <DDL>
<HEADER> --> empty
<HEADER> --> header
<DDL> --> <CREATE-TABLE> <DDL>
<DDL> --> empty
<CREATE-TABLE> --> CREATE TABLE table_name ( <ID> , <DECLARATIONS> ) ;
<ID> --> PRK_table_name_ID INT PRIMARY KEY
<DECLARATIONS> --> <DECLARATION> , <DECLARATIONS>
<DECLARATIONS> --> <DECLARATION>
<DECLARATION> --> column_name data_type
```

Datové typy (data_type) vyskytující se ve výsledném souboru budou BIT, INT, FLOAT, NVARCHAR a NTEXT. Budou přiřazovány sloupcům tak, že:

• pokud daný atribut, nebo textový podelement bude obsahovat ve všech jeho výskytech u stejnojmenných elementů hodnotu 0, 1, True, False, nebo hodnota nebude zadána vůbec, použije se datový typ BIT,

¹Speciálním znakem je myšlen libovolný znak, který by porušoval strukturu výstupního souboru definovanou níže.

²Nebudou se rozlišovat malá a velká písmena.

- pokud daný atribut, nebo textový podelement bude obsahovat celé číslo, pak datový typ sloupce bude INT,
- pokud daný atribut, nebo textový podelement bude obsahovat reálné číslo (dle standardu C99), pak datový typ sloupce bude FLOAT,
- pokud daný atribut bude obsahovat textový řetězec, pak datový typ sloupce bude NVARCHAR,
- pokud daný textový podelement neodpovídá výše určeným podmínkám pro datové typy BIT,
 INT, FLOAT, pak bude výsledný sloupec datového typu NTEXT.

Navíc, pokud podelementem je další netextový podelement a ten se objeví ve všech elementech stejného jména maximálně n–krát (n je dáno parametrem etc=n viz definice parametrů), vytvoří se m sloupců typu INT, přičemž název bude dán konkatenací názvu podelementu s num a řetězcem "ID", kde $num \in \{\text{empty}, 1, 2, \ldots, m\}$ a m je maximální počet stejnojmenných podelementů daného elementu. Za předpokladu, že m=1, není potřeba sloupec indexovat a num pak považujte za prázdný řetězec. Pokud se v elementu objeví podelement stejného názvu vícekrát jak n, tak se naopak vytvoří jeden nový sloupec typu INT v tabulce určené názvem podelementu. Název sloupce bude určen konkatenací názvu elementu a řetězce "ID". Tedy, pro <book><author/><author/><author/><book> a --etc=2 budou vytvořeny sloupce author1_ID a author2_ID v tabulce book. Naopak pro <book><author/><author/><book> a --etc=1 bude vytvářen sloupec s názvem book_ID v tabulce author. Odkazy³, které by vedly na tabulku vzniklou z kořenového elementu se, přirozeně, negenerují.

Ostatní lexémy jsou definovány následovně: table_name, resp. column_name jsou identifikátory tabulek, resp. jejich sloupců, empty reprezentuje prázdný řetězec, num je libovolné dekadické, nezáporné, celé číslo a header je hlavička výstupního souboru, kde se bude nacházet na prvním řádku uvozena dvojznakem "--" a zakončena dvěma konci řádku. Zbývající obsah hlavičky bude určen volitelným parametrem --header='hlavička' tak, že hlavička (ohraničujících apostrofů, či uvozovek) bude vložena bezprostředně za "--". V případě, že nebude hlavička parametrem skriptu specifikována, do výstupního souboru se nevkládá ani dvojznak "--".

Definice parametrů skriptu:

- --help viz společné zadání všech úloh
- --input=filename zadaný vstupní soubor ve formátu XML
- --output=filename zadaný výstupní soubor ve formátu definovaném výše
- --header='hlavička' na začátek výstupního souboru se vloží zakomentovaná hlavička
- --etc=n pro n> 0 určuje maximální počet sloupců vzniklých ze stejnojmenných podelementů
- -a nebudou se generovat sloupce z atributů ve vstupním XML souboru
- -b pokud element bude obsahovat více podelementů stejného názvu, bude se uvažovat, jako by zde byl pouze jediný takový, ale s tím že bude uvažován ten s nejvyšším datovým typem dle odstavce Řešení konfliktů (tento parametr nesmí být kombinován s parametrem --etc=n)
- -g lze jej uplatnit v kombinaci s jakýmikoliv jinými přepínači vyjma --help. Při jeho aktivaci bude výstupním souborem pouze XML tvaru

³Sloupce vzniklé konkatenací názvu tabulky a **_ID**

kde mezi ${\sf tables}$ a ${\sf (tables}$ budou zahrnuty všechny, za normálních okolností, generované tabulky a mezi tagy ${\sf (table}$ a ${\sf (všechny relace (včetně cyklu)}$. Vztah bude nabývat pouze jednu z hodnot 1:1, 1:N, N:1 nebo N:M, v závislosti na typu relace (viz obrázek 9 ve 4. snímcích k přednáškám IDS). Relace jsou tranzitivní a symetrické - tj. pokud tabulka A je v relaci s B a B je v relaci s C, pak bude do výstupu zahrnuta i relace z A do C, z B do A a z C do A.

Při nezadání parametru --input=filename.ext, resp. --output=filename, uvažujte standardní vstup resp. výstup a při nezadání --etc=n považujte n neomezené.

Příklad:

Je-li skript spuštěn s parametrem --etc=1, generují se tabulky country, city a capital. V tabulce country budou sloupce PRK_country_ID, name, capital_ID a population. Tabulka city bude obsahovat sloupce PRK_city_ID, country_ID a value, a konečně tabulka capital bude složena ze sloupců PRK_capital_ID a value.

Řešení konfliktů: Vstupní XML soubor bude vždy validní. Na druhou stranu, během zpracování můžete narazit na atributy stejného názvu ale jiných datových typů. V tomto případě výsledný datový typ bude roven nejvyššímu zúčastněnému datovému typu podle uspořádání BIT < INT < FLOAT < NVARCHAR < NTEXT. Při konfliktu názvu sloupců vznikajících z atributů nebo textových elementů a sloupců reprezentující odkaz do tabulky negenerujte žádný výstupní soubor, ale ukončete skript s chybovou hláškou vypsanou na standardní chybový výstup a vraťte návratový kód 90. Pokud nějaký element obsahuje atribut value a současně textový podelement, pak se generuje pouze jeden sloupec value s vyšším datovým typem dle uvedeného uspořádání.

2 Bonusová rozšíření

VAL (až 2 body): Jako bonusové rozšíření lze implementovat ověření, zda XML soubor určený parametrem --isvalid=filename obsahuje data, která lze bezezbytku vložit do databázové struktury tabulek vzniklé pro soubor daný parametrem --input=filename. V případě že ano, bude se

generovat výstup standardním způsobem. Pokud ne, skript se ukončí chybou s návratovou hodnotou 91. Volitelné parametry -a a -b aplikujte i na testovaný XML soubor. Tedy, pokud XML soubor sloužící jako vstup i testovaný soubor současně má nějaké atributy a skript je spouštěn s parametrem -a, pak bude test v pořádku a výstup se bude generovat standardním způsobem.

3 Poznámky k hodnocení

Výsledný soubor bude automaticky analyzován a bude z něj následně vytvářen XML soubor. Ten pak bude porovnáván nástrojem pro porovnání XML souborů. Při generování SQL příkazů není tedy třeba brát zřetel na uspořádání generovaných deklarací tabulek, ani na pořadí jednotlivých sloupců v rámci jedné tabulky.